

Investigating Cultural Contexts Affecting Social Discipline Among Young People in Tehran

Nader Savari

PhD Student, Department of Cultural Management and Planning, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Email: nadersavari5@gmail.com

 0009-0008-6391-8093

Jafar Hoseynpoor Saadatabadi

Associate Professor, Department of Communication Sciences, Souerh International University, Tehran, Iran (Corresponding author).

Email: j.sadat95@gmail.com

 0000-0002-8046-0466

Mohsen Ameri Shahrabi

Assistant Professor, Department of Management, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Email: Mohsen.amerishahrabi@iau.ac.ir

 0000-0002-1638-709X

Abstract

In the study of social issues, the issue of cultural pattern has always been a prominent category, and its scientific recognition and study are among the concerns of experts. In this regard, the present study was conducted with the aim of investigating cultural contexts affecting social discipline among young people in Tehran. This study was applied, descriptive-exploratory, and qualitative in nature, with a grounded theory approach based on Strauss and Corbin. The participants included 17 cultural and social experts and scholars who were selected purposefully and until theoretical saturation was reached. The data collection tool was semi-structured interviews, and data analysis was carried out using three-stage open, axial, and selective coding. The results showed that the desired model of the cultural situation in the field of social discipline among the youth includes five dimensions: causal conditions (cultural education and social upbringing, cultural reference models, cultural alienation and youth identity crisis, and inconsistency of policies with social realities); contextual conditions (social belonging and collective participation, disciplined urban design, cultural alienation of youth, media criticism of social disorder, and the educational function of cyberspace); intervening conditions (including group norms and peer influence, disciplined interactive spaces); strategies (mass media and public discourse, youth-centered cultural policymaking, civil institutions and strengthening cultural participation, and the role of art in institutionalizing social order); and consequences (moral conscience and self-control, youth participation in cultural affairs, culture of dialogue and conflict resolution, and social trust and constructive interaction). Therefore, social discipline is not a purely individual phenomenon but rather a product of cultural structures and the social environment in which young people live, and there is not just one solution to manage it; a combination of cultural, social, physical, and technological solutions must be used.

Keywords: Social discipline, culture, policymaking, youth.

Extended abstract

Purpose

Tehran, as a metropolis with cultural diversity, extensive immigration, and high population density, has provided specific conditions for the formation or weakening of social discipline. In such an environment, young people are faced with diverse subcultures and lifestyles, some of which can lead to the strengthening or weakening of the norms of social order. This situation sometimes causes a kind of normative confusion and a decrease in the stability of common values among young people. Therefore, examining the cultural factors affecting social discipline among urban youth is of particular importance. Despite the studies conducted in the field of social order, few studies have designed a cultural model of social discipline among the youth of metropolitan cities. The principal purpose of this study is therefore to present a desirable model of the cultural situation in the field of social discipline among the youth of Tehran with a qualitative approach. To this end, the paper pursues one central question: what are the cultural contexts affecting social discipline among young people in Tehran, and what model can explain these relationships? It should be noted that in this study, the cultural situation affecting social discipline refers to a set of values, norms, behavioral patterns, social mechanisms, and cultural contexts that shape how young people encounter social rules and order. This situation is formed in the interaction between cultural institutions, social policies, the lived experience of young people, and the social environment, and can lead to the strengthening or weakening of social discipline in everyday life.

Design/methodology/approach

The present study is applied in terms of purpose and qualitative in nature, and was conducted with a grounded theory approach based on the Strauss and Corbin model. The participants in this study included cultural and social experts and scholars who had a doctoral degree and specialized, research, and experimental backgrounds related to the research topic and were policymakers and experts in the field of social and cultural sciences. Sampling in this section was carried out purposefully and based on meeting the conditions of expertise and continued until theoretical saturation was reached. Finally, after conducting 15 interviews, the data reached a relative saturation stage, and two more interviews were conducted for certainty, with sampling stopped after 17 semi-structured interviews. It should be noted that in this study, the principles of research ethics, including informed consent of participants, confidentiality of information, and the possibility of

withdrawal at each stage, were observed. The data collection tool in this study was face-to-face semi-structured interviews that were designed based on the interview protocol. To ensure the quality and validity of the findings, Lincoln and Guba's (1985) four criteria were used, including credibility, transferability, dependability, and confirmability. In this study, a data-driven approach inspired by Strauss and Corbin's systematic model was implemented, and based on this model, three main stages were considered for data analysis. The first stage was open coding, in which the raw interview data were divided into smaller semantic units and codes were assigned to each concept. The second stage was axial coding, in which similar codes were grouped into broader categories and the relationship between causal, contextual, intervening conditions, strategies, and outcomes was identified. The third stage was selective coding, in which the central core of the research, which expressed the essence of the phenomenon under study, was determined and the relationship between all categories was drawn in the form of a theoretical model.

Findings

The analysis of the interviews conducted in this study was carried out in three stages: open, axial, and selective coding. The open coding process aimed to systematically extract concepts related to the social discipline of Tehran youth and the cultural factors affecting it. In axial coding, the focus was on discovering and establishing causal, contextual, intervening, strategic, and consequential relationships between scattered conceptual categories. Based on the content analysis of 127 statements and by integrating subcategories within the framework of 27 main categories extracted from the data, axial coding was carried out. In the selective coding stage, the goal was to integrate all axial categories into a single theoretical core and draw a final paradigmatic model. By examining all 9 axial categories, 27 subcategories, and 127 initial codes, the central phenomenon of the research was identified as "the cultural situation affecting the social discipline of Tehran youth." The results showed that the desired model of the cultural situation in the field of social discipline among the youth includes five dimensions:

1. Causal Conditions: cultural education and social upbringing, cultural reference models, cultural alienation and youth identity crisis, and inconsistency of policies with social realities.
2. Contextual Conditions: social belonging and collective participation, disciplined urban design, cultural alienation of youth, media criticism of social disorder, and the educational function of cyberspace.
3. Intervening Conditions: group norms and peer influence, disciplined interactive spaces.
4. Strategies: mass media and public discourse, youth-centered cultural policymaking, civil institutions and strengthening cultural participation, and the role of art in institutionalizing social order.
5. Consequences: moral conscience and self-control, youth participation

in cultural affairs, culture of dialogue and conflict resolution, and social trust and constructive interaction.

Research limitations/implications

This research has several limitations that should be acknowledged. First, the qualitative nature of the research and the use of purposive sampling may limit the generalizability of findings to all young people in Tehran or to youth in other cities with different cultural and social contexts. Second, the reliance on expert interviews, while providing rich and in-depth insights, may not fully capture the lived experiences and perspectives of young people themselves. Third, the study's focus on the Tehran context means that findings may not be directly transferable to other metropolitan areas in Iran with different demographic compositions and cultural characteristics. Fourth, the cross-sectional design captures perceptions at a single point in time, preventing analysis of how cultural contexts and social discipline evolve over time. Accordingly, it is suggested that future research conduct quantitative studies with larger and more diverse samples to validate and generalize the proposed model, incorporate the perspectives of young people themselves through surveys and focus groups, conduct comparative studies across different cities and regions of Iran, and employ longitudinal designs to examine how cultural contexts and social discipline change over time in response to policy interventions and social transformations.

Practical implications

The findings of this research are of significant importance for cultural policymakers, urban planners, social institutions, and youth organizations. The five-dimensional model provides a comprehensive framework for understanding and addressing the cultural factors affecting social discipline among youth. At the policy level, the findings suggest the need for youth-centered cultural policymaking that moves beyond administrative and formal mechanisms toward genuine engagement with the cultural realities of young people's lives. The identification of causal conditions highlights the importance of cultural education and social upbringing, credible cultural reference models, and addressing cultural alienation and identity crisis. The contextual conditions emphasize the need for supportive urban design, media literacy, and strengthening social belonging and collective participation. The strategies dimension points to the importance of mass media and public discourse, civil institutions, and the role of art in institutionalizing social order. The consequences dimension underscores the value of moral conscience, youth participation, and social trust. Therefore, strengthening social discipline requires a multidimensional approach and simultaneous attention to cultural, social, and environmental factors.

Social implications

From a social perspective, this research reveals that youth social discipline is rooted in cultural and social processes rather than being the result of formal and administrative mechanisms. Weakness in cultural education, the

decline of credible reference models, and a sense of cultural alienation among youth have weakened the educational foundations necessary for the formation of disciplined behaviors. This situation is taking shape in a context that is accompanied by challenges such as reduced social belonging, weak collective participation, unsupportive urban design, and media representations of social disorder. The findings highlight that social discipline is not a purely individual phenomenon but rather a product of cultural structures and the social environment in which young people live. At the level of overall policy, the central recommendation is to move beyond simplistic and one-dimensional solutions toward a comprehensive approach that addresses the cultural, social, physical, and technological dimensions of social discipline. The study underscores that there is not just one solution to manage social discipline; a combination of cultural, social, physical, and technological solutions must be used.

Originality/value

The primary innovation of this article lies in offering a comprehensive cultural model of social discipline specifically designed for the youth of Tehran, using a grounded theory approach based on the Strauss and Corbin model. In contrast to prior studies, which have either addressed social order in general terms without focusing on the youth or have applied Western frameworks without considering the Iranian cultural context, this research provides a systematic and culturally grounded analysis based on in-depth interviews with experts and scholars. The identification of five interrelated dimensions—causal conditions, contextual conditions, intervening conditions, strategies, and consequences—and the proposal of a comprehensive model integrating 9 axial categories, 27 subcategories, and 127 initial codes offer a novel contribution to the literature. The proposed model provides a conceptual roadmap for cultural policymakers and social planners seeking to strengthen social discipline among youth. Its value accrues to cultural policymakers, urban planners, social institutions, youth organizations, researchers interested in cultural studies and social discipline, and practitioners working with youth in metropolitan contexts.

بررسی زمینه‌های فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی در بین جوانان شهر تهران

نادر سواری

دانشجوی دکتری، گروه مدیریت و برنامه‌ریزی فرهنگی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران
Email: nadersavari5@gmail.com

0009-0008-6391-8093

جعفر حسین پور سعادت‌آبادی

دانشیار گروه علوم ارتباطات، دانشگاه بین‌المللی سوره، تهران، ایران (نویسنده مسئول)
Email: j.sadat95@gmail.com

0000-0002-8046-0466

محسن عامری شهرابی

استادیار گروه مدیریت، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
Email: Mohsen.amerishahrabi@iau.ac.ir

0000-0002-1638-709X

چکیده

در بررسی مسائل اجتماعی همواره مسئله زمینه‌های فرهنگی از مقولات برجسته بوده و شناخت و بررسی علمی آن از دغدغه‌های صاحب‌نظران است و در همین راستا پژوهش حاضر با هدف بررسی زمینه‌های فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی در بین جوانان شهر تهران انجام شد. این پژوهش از نوع کاربردی، توصیفی-اکتشافی و کیفی با رویکرد داده‌بنیاد مبتنی بر استراوس و کوربین بود. شرکت‌کنندگان شامل ۱۷ نفر از خبرگان و صاحب‌نظران فرهنگی و اجتماعی بودند که به‌صورت هدفمند و تا رسیدن به اشباع نظری انتخاب شدند. ابزار جمع‌آوری داده‌ها مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته بود و تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از کدگذاری سه‌مرحله‌ای باز، محوری و گزینشی انجام شد. نتایج نشان داد که الگوی مطلوب وضعیت فرهنگی در حوزه انضباط اجتماعی در بین جوانان شامل پنج بُعد شامل شرایط علی (آموزش فرهنگی و تربیت اجتماعی، الگوهای مرجع فرهنگی، بیگانگی فرهنگی و بحران هویت جوانان و ناهمخوانی سیاست‌ها با واقعیات اجتماعی)، شرایط زمینه‌ای (تعلق اجتماعی و مشارکت جمعی، طراحی شهری منضبط، بیگانگی فرهنگی جوانان، نقد رسانه‌ای بی‌نظمی اجتماعی و کارکرد آموزشی فضای مجازی)، شرایط مداخله‌گر (شامل هنجارهای گروهی و تأثیر همسالان و طراحی فضاهای تعاملی)، راهبردها (رسانه‌های جمعی و گفتمان عمومی، سیاست‌گذاری فرهنگی جوان‌محور، نهادهای مدنی و تقویت مشارکت فرهنگی و نقش هنر در نهادینه‌سازی نظم اجتماعی) و پیامدها (وجدان اخلاقی و خودکنترلی، مشارکت جوانان در امور فرهنگی فرهنگ گفت‌وگو و حل تعارض و اعتماد اجتماعی و تعامل سازنده) است؛ بنابراین انضباط اجتماعی نه پدیده‌ای صرفاً فردی، بلکه محصول ساختارهای فرهنگی و محیط اجتماعی است که جوانان در آن زندگی می‌کنند و برای مدیریت آن تنها یک راه‌حل وجود ندارد و باید از ترکیبی از راه‌حل‌های فرهنگی، اجتماعی، کالبدی و فناورانه استفاده کرد.

کلیدواژه‌ها: انضباط اجتماعی، فرهنگ، سیاست‌گذاری، جوانان.

شاپای الکترونیک: ۶۵۵۸X-۲۵۸۸ / پژوهشکده تحقیقات راهبردی / فصلنامه علمی راهبرد اجتماعی - فرهنگی

doi 10.22034/scs.2026.568379.1783

صحت مطالب بر عهده نویسنده مقاله است و الزاماً بیانگر دیدگاه پژوهشکده تحقیقات راهبردی نیست.

۱. مقدمه و بیان مسئله

در سال‌های اخیر شاهد بی‌انضباطی اجتماعی ناشی از عوامل بسیار گوناگون اجتماعی، روان‌شناختی و زیست‌محیطی و گسترش شهرنشینی، مدرنیته شدن و هجوم فرهنگی از سوی رسانه‌ها و فضای مجازی و غیره خصوصاً در جوانان جامعه هستیم (Payung, 2025). التزام به انضباط اجتماعی و نتایج حاصله از آن در سلامتی جامعه، شادابی اجتماعی، احساس امنیت، یگانگی و سازش فردی و اجتماعی اهمیت بسزایی داشته و در نهایت عامل تمدن ساز و شکوه اجتماعی زیستن انسان‌هاست (Baykhanov et al, 2024). ناهنجاری و بی‌انضباطی اجتماعی باعث چالش‌های اجتماعی می‌گردد. زندگی اجتماعی انسان تحت حاکمیت قواعد و هنجارهای اجتماعی است که پیروی از آن مهم‌ترین ویژگی و رکن تربیت و فرهنگ هر جامعه است (چلبی، ۱۳۹۶). در بررسی مسائل اجتماعی همواره مسئله الگوی فرهنگی، نظم و انضباط، ناهنجاری‌ها، کنترل و نظارت اجتماعی از مقولات برجسته بوده که شناخت و بررسی علمی مسائل اجتماعی از دغدغه‌های صاحب‌نظران و مدیران اجتماعی است (Rijal et al, 2023). سه منشأ نسبتاً متفاوت را می‌توان برای پیروی از هنجارهای جامعه و احقاق انضباط اجتماعی پی‌جویی کرد که شامل ایجاد فشار و ترس؛ انفعال، بی‌تفاوتی و عدم رغبت افراد جامعه و تمایل داوطلبانه به رعایت هنجارهای جامعه است (Crawford, 2022). در دو بخش اول، نظم و انضباط اجتماعی وضعیتی اجباری، ناپایدار و به‌ویژه غیراخلاقی دارد، اما در شکل سوم که افراد جامعه به‌صورت داوطلبانه و با اشتیاق هنجارها را رعایت می‌نمایند، نه تنها نظم اجتماعی پایدار است، بلکه واجد ارزش‌های اخلاقی نیز است (Tiet et al, 2023). در حالت کلی سوق دادن افراد جامعه در جهت پیروی داوطلبانه از هنجارهای اجتماعی، اعم از رسمی و غیررسمی و به‌منظور برقراری نظم و انضباط اجتماعی یکی از دغدغه‌های محوری برنامه‌ریزان راهبردی، همچنین نهادهای انضباطی و تربیتی در جامعه است (Gut et al, 2025).

انضباط اجتماعی یعنی همکاری و هماهنگی افراد جامعه با یکدیگر، به‌منظور دستیابی به اهداف مشترک امروزه از مهم‌ترین ابزارهای سنجش میزان رشد عقلانیت جمعی، مدنیت و توسعه اجتماعی یک جامعه، به شمار می‌رود (Grande et al, 2025). اهمیت این پژوهش از آنجاست که بی‌توجهی به انضباط، زمینه‌های فساد را مهیا می‌کند. ریشه بسیاری از نابسامانی‌ها و ناهنجاری‌ها را می‌توان در بی‌انضباطی‌ها جست و از آنجاکه انسان موجودی است اجتماعی و لازمه یک زندگی اجتماعی، حاکمیت قانون

و مقررات بر سامانه اجتماعی است تا نظام بخش امور و روابط بین افراد باشد (Dietz, 2025). از سوی دیگر، نظم اجتماعی، مستلزم نظم و انضباط فردی افراد است و زندگی سالم اجتماعی در سیستم‌ها و نظام‌ها زمانی تحقق می‌یابد که افراد، قوانین، قواعد، مقررات، حدود و حقوق یکدیگر را محترم شمارند و احترام به قانون، نظم‌پذیری، مسئولیت‌پذیری و وظیفه‌شناسی در سامانه اجتماعی نهادینه شود و با جسم و روح افراد آن عجین گردد (Achim et al, 2022).

تهران به‌عنوان کلان‌شهری با تنوع فرهنگی، مهاجرت گسترده و تراکم جمعیتی بالا، شرایط خاصی را در زمینه شکل‌گیری یا تضعیف انضباط اجتماعی فراهم کرده است (ابوالفتحی و قوامی لاهیجی، ۱۴۰۲). در چنین فضایی، جوانان با خرده‌فرهنگ‌ها، سبک‌های زندگی و نظام‌های ارزشی متنوعی مواجه‌اند که می‌تواند هم به تقویت هنجارهای نظم اجتماعی و هم به تضعیف آن‌ها منجر شود. این تنوع، در برخی موارد، زمینه‌ساز نوعی سردرگمی هنجاری و کاهش ثبات ارزش‌های مشترک در میان جوانان می‌شود (دوستار و همکاران، ۱۴۰۱). ازاین‌رو، بررسی عوامل فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی در میان جوانان شهری از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در این پژوهش، منظور از وضعیت فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی مجموعه‌ای از ارزش‌ها، هنجارها، الگوهای رفتاری و سازوکارهای اجتماعی است که نحوه مواجهه جوانان با قواعد و نظم اجتماعی را شکل می‌دهد. این وضعیت فرهنگی صرفاً به یک بستر کلی و انتزاعی محدود نمی‌شود، بلکه در تعامل میان نهادهای فرهنگی، سیاست‌های اجتماعی، تجربه زیسته جوانان و محیط اجتماعی شکل می‌گیرد و در زندگی روزمره می‌تواند به تقویت یا تضعیف انضباط اجتماعی بینجامد؛ بنابراین، مسئله اصلی پژوهش حاضر آن است که در شرایط فرهنگی خاص شهر تهران، چه مؤلفه‌هایی در شکل‌گیری یا تضعیف انضباط اجتماعی در میان جوانان نقش دارند و چگونه می‌توان از دل این مؤلفه‌ها، الگویی مناسب برای تبیین وضعیت فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی ارائه کرد. با وجود مطالعات انجام‌شده در زمینه نظم اجتماعی، پژوهش‌های اندکی به بررسی زمینه‌های فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی در بین جوانان کلان‌شهرها پرداخته‌اند. ازاین‌رو، پژوهش حاضر تلاش دارد با رویکردی کیفی، زمینه‌های فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی در بین جوانان شهر تهران را مورد بررسی دهد.

هدف اصلی این پژوهش، بررسی زمینه‌های فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی در بین جوانان شهر تهران است که برای رسیدن به این هدف باید به سؤالات زیر پاسخ داده می‌شد:

❖ شرایط علی فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی در میان جوانان شهر تهران کدام‌اند؟

❖ شرایط زمینه‌ای فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی کدام‌اند؟

❖ شرایط مداخله گر فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی کدام اند؟

❖ راهبردهای فرهنگی، تقویت انضباط اجتماعی، کدام‌اند؟

❖ پیامدهای فرهنگی انضباط اجتماعی در میان جوانان چیست؟

❖ الگوی مطلوب وضعیت فرهنگی، در حوزه انضباط اجتماعی، چگونه است؟

۲. پیشینه پژوهش

در رابطه با انضباط اجتماعی و مدیریت آن در داخل کشور پژوهش‌هایی هرچند محدود انجام شده است که هر یک از زاویه‌ای به عوامل مؤثر بر شکل‌گیری نظم اجتماعی پرداخته‌اند. نتایج پژوهش اصغرزاده و همکاران (۱۴۰۴) نشان می‌دهد که ابعاد آگاهی و اطلاعات، تعاملات اجتماعی، مشارکت جمعی و اخلاق اجتماعی در تقویت رشد و تعالی اجتماعی سرمایه‌های انسانی نقش مهمی دارند. این یافته‌ها بیانگر آن است که ارتقای سطح آگاهی فرهنگی و تقویت تعاملات و مشارکت اجتماعی می‌تواند زمینه‌های تقویت رفتارهای منضبط در جامعه را فراهم سازد. حسینی (۱۴۰۳) نیز در بررسی راه‌کارهای مدیریتی تحقق انضباط اجتماعی نشان داد که مؤلفه‌هایی مانند وظیفه‌شناسی و مسئولیت‌پذیری، انگیزش کاری، کنترل اجتماعی، توسعه فردی و حرفه‌ای، اجرای صحیح قوانین و مشارکت در تصمیم‌گیری‌ها از عوامل مؤثر در تقویت نظم اجتماعی به شمار می‌روند. این نتایج بر اهمیت نقش سازوکارهای نهادی و مدیریتی در هدایت رفتارهای اجتماعی تأکید دارد. همچنین حسن‌زاده حلاج و همکاران (۱۴۰۳) در پژوهشی درباره کلان‌شهر اهواز نشان دادند که انضباط فردی، مدیریتی و گروهی با ابعاد مختلف توسعه اجتماعی ارتباط معناداری دارد. هرچند تمرکز این مطالعه بر توسعه شهری بوده است، اما یافته‌های آن نشان می‌دهد که انضباط در سطوح مختلف فردی و سازمانی می‌تواند به‌عنوان یکی از پیش‌نیازهای شکل‌گیری نظم اجتماعی در فضاهای شهری عمل کند. در همین راستا نقدی دورباطی (۱۴۰۰) نیز نشان داد که مؤلفه‌هایی نظیر هویت ملی و تعهد عام‌گرا در تقویت تمایل نخبگان جوان به رعایت ملاحظات اجتماعی نقش مهمی دارند؛ موضوعی که بیانگر اهمیت سرمایه‌های هویتی و فرهنگی در تقویت رفتارهای منضبط در میان نسل جوان است.

در سطح بین‌المللی نیز پژوهش‌های متعددی به بررسی عوامل فرهنگی و اجتماعی مؤثر بر شکل‌گیری انضباط اجتماعی پرداخته‌اند. در مطالعه‌ای «تانگ»^۱ و همکاران (۲۰۲۶) با بهره‌گیری از الگوی محرک-ارگانیسم-پاسخ به بررسی عوامل مؤثر بر مشارکت جوانان ویتنامی در ورزش رزمی پرداختند. نتایج نشان داد که علاوه بر انگیزه‌های مرتبط با سلامت جسمانی، مؤلفه‌های فرهنگی همچون هویت ملی و ارزش‌های فرهنگی نقش مهمی در تداوم مشارکت جوانان در این فعالیت ایفا می‌کنند. این فعالیت فرهنگی-ورزشی علاوه بر تقویت سلامت جسمانی، به انتقال ارزش‌هایی مانند احترام به مربیان، خودکنترلی و انضباط فردی کمک می‌کند. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که فعالیت‌های فرهنگی و ورزشی ریشه‌دار در فرهنگ بومی می‌توانند به‌عنوان ابزاری مؤثر در تقویت نظم رفتاری و انضباط اجتماعی در میان جوانان عمل کنند. «فی و سان»^۲ (۲۰۲۵) نشان دادند که میان انضباط اجتماعی، نقش‌های حرفه‌ای و ساختار اقتصادی با فرهنگ آزادی در جامعه رابطه معناداری وجود دارد؛ یافته‌ای که بیانگر تأثیر زمینه‌های ساختاری و فرهنگی بر نحوه شکل‌گیری رفتارهای منضبط در جامعه است. همچنین «کیو»^۳ و همکاران (۲۰۲۴) در پژوهشی کیفی به بررسی ادراک خانواده‌ها از مفهوم انضباط و شیوه‌های تنبیه در بافت‌های فرهنگی مختلف پرداختند. نتایج این مطالعه نشان داد که درک افراد از انضباط عمدتاً به‌عنوان فرایندی اصلاحی برای هدایت رفتار، تقویت مسئولیت‌پذیری و شکل‌گیری خودانضباطی تعریف می‌شود. یافته‌ها همچنین بیانگر آن است که هنجارهای فرهنگی، باورهای مذهبی و چهارچوب‌های اجتماعی نقش مهمی در شکل‌دهی شیوه‌های تربیتی و نظم رفتاری دارند و در بسیاری از جوامع گرایش به استفاده از روش‌های غیرخشونت‌آمیز برای هدایت رفتار در حال افزایش است. این نتایج نشان می‌دهد که انضباط اجتماعی ریشه در الگوهای فرهنگی و فرایندهای جامعه‌پذیری دارد و درک آن بدون توجه به زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی امکان‌پذیر نیست. «لوند و اندرسون»^۴ (۲۰۲۴) در پژوهشی تطبیقی در کشورهای اسکاندیناوی نشان دادند که طراحی فضاهای عمومی تعاملی، ایجاد فرصت‌های خلاقانه و تقویت مشارکت جوانان می‌تواند به نهادینه شدن دواطلبانه انضباط اجتماعی در میان آنان کمک کند. همچنین

1. Thang

2. Fei & Sun

3. Qiu

4. Lund & Andersen

«اسموس»^۱ و همکاران (۲۰۲۳) نشان دادند که تمایل به رعایت هنجارهای اجتماعی و الگوهای مطلوب رفتاری با افزایش سن و تجربه اجتماعی تقویت می‌شود که این امر بر نقش فرایندهای جامعه‌پذیری در شکل‌گیری نظم اجتماعی تأکید دارد. از سوی دیگر، «گارسیا»^۲ و همکاران (۲۰۲۱) در مطالعه‌ای در مکزیکوسیتی نشان دادند که برنامه‌های هنری محله‌محور می‌توانند از طریق تقویت سرمایه نمادین مشترک و افزایش حس تعلق محله‌ای، به شکل غیرمستقیم به ارتقای انضباط اجتماعی کمک کنند. در نهایت، «جانسون و اسمیت»^۳ (۲۰۲۰) در مطالعه‌ای درباره جوانان در لندن نشان دادند که فضای دیجیتال نقشی دوگانه در شکل‌گیری انضباط اجتماعی ایفا می‌کند؛ به گونه‌ای که شبکه‌های اجتماعی می‌توانند از یک‌سو با ایجاد گروه‌های مرجع جدید به تقویت خودتنظیمی رفتاری کمک کنند و از سوی دیگر با گسترش محتوای هنجارشکن زمینه تضعیف برخی هنجارهای اجتماعی را فراهم آورند. مجموع این پژوهش‌ها نشان می‌دهد که انضباط اجتماعی پدیده‌ای چندبعدی است که تحت تأثیر مجموعه‌ای از عوامل فرهنگی، اجتماعی، نهادی و محیطی شکل می‌گیرد.

بررسی پیشینه نشان می‌دهد که بیشتر مطالعات داخلی بر رویکردهای کنترل‌گرایانه و نظارتی برای تحقق انضباط اجتماعی تمرکز داشته‌اند، درحالی‌که پژوهش‌های بین‌المللی بیشتر بر راهبردهای فرهنگی، مشارکت داوطلبانه جوانان و طراحی فضاهای اجتماعی خلاق تأکید می‌کنند. این تفاوت رویکرد نشان‌دهنده خلأی در مطالعات داخلی است؛ به‌ویژه در زمینه طراحی یک الگوی فرهنگی برای تقویت انضباط اجتماعی در میان جوانان کلان‌شهرها. پژوهش حاضر در تلاش است این خلأ را مورد بررسی قرار دهد.

۳. مبانی نظری پژوهش

انضباط اجتماعی یکی از بنیادی‌ترین مؤلفه‌های شکل‌دهنده نظم، ثبات و انسجام در جوامع انسانی است و به‌طور مستقیم با کیفیت زندگی شهروندان، سلامت روان جمعی و میزان توسعه‌یافتگی جامعه پیوند دارد (Jami et al, 2024). در کلان‌شهری مانند تهران که با ویژگی‌هایی همچون تنوع خرده‌فرهنگ‌ها، تراکم جمعیت، پیچیدگی روابط اجتماعی، گسترش ارتباطات دیجیتال و شتاب تغییرات فرهنگی همراه است، این

1. Ausmees

2. Garcia

3. Johnson & Smith

مفهوم اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. جوانان تهرانی به دلیل ویژگی‌های سنی، روحیه تغییرپذیری، حساسیت نسبت به هویت اجتماعی و مواجهه گسترده با تحولات رسانه‌ای، بیش از سایر گروه‌ها با چالش‌های مربوط به نظم‌پذیری و سازگاری اجتماعی درگیرند (طاهری و همکاران، ۱۴۰۳).

انضباط اجتماعی در ادبیات علمی به مجموعه‌ای از قواعد، هنجارها و انتظارات اجتماعی گفته می‌شود که رفتار افراد را در جهت نظم جمعی هدایت می‌کند؛ اما این مفهوم فراتر از اطاعت ظاهری از قوانین بوده و با عناصر روان‌شناختی مانند خودکنترلی، وجدان اخلاقی، مسئولیت‌پذیری و توان مدیریت تعارض نیز پیوند دارد (Aydin & Kosimov, 2022). انضباط اجتماعی را فرایندی درونی و بیرونی می‌دانند که هم از ساختارها و نهادها و هم از ویژگی‌های فردی تأثیر می‌پذیرد و توان افراد را در سازگاری با محیط اجتماعی شکل می‌دهد (Christensen & Christensen, 2022). برخی نظریه‌پردازان مانند «رویچ و شاته»^۱ (۲۰۲۱) بر این باورند که انضباط اجتماعی نوعی توانمندی فرهنگی-شناختی است؛ به این معنا که فرد در تعامل با فرهنگ و نهادهای اجتماعی، الگوهای رفتاری و ارزشی نظم‌محور را فرامی‌گیرد و سپس درونی‌سازی می‌کند؛ بنابراین انضباط اجتماعی نه یک ویژگی ثابت، بلکه یک مهارت پویا است که در طول زمان تحت تأثیر محیط، تجربه‌ها و آموزش‌ها تغییر می‌کند.

۳-۱. چهارچوب‌های نظری مرتبط با انضباط اجتماعی

رویکرد ساختاری-کارکردی: مطابق با دیدگاه پارسنز، نظم اجتماعی نتیجه تعامل میان ساختارهای اجتماعی و ارزش‌های مشترک است. انضباط اجتماعی در این رویکرد به عنوان یک نیاز کارکردی برای بقای جامعه تعریف می‌شود. هرگونه ضعف در نهادهای اجتماعی مانند خانواده، آموزش و پرورش یا رسانه‌ها، منجر به تضعیف نظم‌پذیری در سطح فردی و جمعی می‌شود. این امر در تهران که گسست نسلی و تغییرات سریع فرهنگی در آن مشهود است، اهمیت دوچندان دارد (Imran, 2024).

رویکرد فرهنگی-نمادین: از منظر نظریه‌های فرهنگی، انضباط اجتماعی نه تنها محصول قوانین رسمی، بلکه نتیجه نظام‌های نمادین، ارزش‌ها و معانی مشترکی است که در جامعه رواج دارد. ورود سبک‌های زندگی مدرن، گسترش رسانه‌های دیجیتال و هجوم فرهنگ‌های فراملی، مرزهای هویتی و ارزشی جوانان تهرانی را تحت تأثیر قرار

1. Roych & Shateh

داده و موجب بازتعریف مفاهیمی مانند آزادی، مسئولیت‌پذیری، نظم و قانون شده است (Cerchiaro, 2025).

نظریه‌های خرده‌فرهنگ و انحراف: این نظریه‌ها می‌گویند که در جامعه شهری، گروه‌های مختلف ممکن است هنجارهای متفاوت و حتی متعارضی تولید کنند. در تهران که تنوع قومی، طبقاتی و فرهنگی بسیار بالاست، جوانان ممکن است تحت تأثیر خرده‌فرهنگ‌هایی قرار گیرند که با نظم رسمی جامعه هماهنگ نیستند. شبکه‌های اجتماعی این روند را تشدید کرده و امکان شکل‌گیری فرهنگ‌های موازی را فراهم کرده‌اند (Cioban & Cioban-Kudelca, 2024).

نظریه‌های شهری و محیط اجتماعی: کیفیت محیط شهری، تراکم جمعیت، ساختار محله‌ها، میزان عدالت اجتماعی و دسترسی به امکانات فرهنگی و تفریحی از مهم‌ترین عوامل تقویت یا تضعیف انضباط اجتماعی هستند. گزارش پژوهشی توسعه جوانان استان تهران نشان می‌دهد که بی‌عدالتی در توزیع خدمات شهری و فشارهای زندگی در کلان‌شهر تهران، یکی از عوامل افزایش رفتارهای ناهنجار و کاهش نظم‌پذیری در جوانان است (Aelbrecht & Stevens, 2023).

نظریه کنترل اجتماعی هیرشی: این نظریه بر این فرض استوار است که افراد ذاتاً ممکن است به رفتارهای انحرافی گرایش داشته باشند، اما آنچه مانع بروز این رفتارها می‌شود، پیوند و وابستگی آنان به جامعه است. هیرشی در این نظریه چهار عنصر اصلی پیوند اجتماعی را مطرح می‌کند: دلبستگی به دیگران (مانند خانواده و دوستان)، تعهد به اهداف و ارزش‌های اجتماعی، درگیری در فعالیت‌های متعارف و باور به هنجارها و قوانین اجتماعی. هرچه این پیوندها قوی‌تر باشند، احتمال بروز رفتارهای ناهنجار کاهش می‌یابد، زیرا فرد خود را در برابر ارزش‌ها و انتظارات اجتماعی مسئول می‌داند. در مقابل، ضعف در این پیوندها می‌تواند زمینه‌ساز کاهش کنترل اجتماعی و افزایش رفتارهای هنجارشکنانه در میان افراد، به‌ویژه جوانان، شود (Costello & Laub, 2020).

براساس دیدگاه‌های نظری مطرح‌شده، می‌توان انضباط اجتماعی را پدیده‌ای چندبعدی دانست که از تعامل عوامل فرهنگی، ساختاری و محیطی شکل می‌گیرد. در این چهارچوب، برخی عوامل نقش شرایط علی در شکل‌گیری نظم اجتماعی دارند، برخی دیگر به‌عنوان شرایط زمینه‌ای یا مداخله‌گر عمل می‌کنند و در نهایت مجموعه‌ای از راهبردهای فرهنگی می‌توانند به تقویت یا تضعیف انضباط اجتماعی منجر شوند؛ بنابراین پژوهش حاضر با بهره‌گیری از این مبانی نظری، به طراحی الگویی برای تبیین وضعیت فرهنگی انضباط اجتماعی در میان جوانان شهر تهران می‌پردازد.

۴. روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر ماهیت، کیفی است که با رویکرد نظریه داده‌بنیاد مبتنی بر الگوی استراوس و کوربین انجام شده است. این پژوهش به منظور شناسایی ابعاد الگوی مطلوب وضعیت فرهنگی در حوزه انضباط اجتماعی در بین جوانان شهر تهران، نیازمند دریافت نظرات تخصصی و تجربه خبرگان حوزه فرهنگی و اجتماعی است؛ بنابراین، شرکت‌کنندگان در این تحقیق شامل خبرگان و صاحب‌نظران فرهنگی و اجتماعی بودند که دارای مدرک تحصیلی دکتری و سوابق تخصصی، پژوهشی و تجربی مرتبط با موضوع پژوهش و از خط‌مشی‌گذاران و صاحب‌نظران حوزه علوم اجتماعی و فرهنگی بودند. نمونه‌گیری در این بخش به صورت هدفمند و مبتنی بر احراز شرایط خبرگی انجام شد و تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت و در نهایت، پس از انجام ۱۵ مصاحبه، داده‌ها به مرحله اشباع نسبی رسید و دو مصاحبه دیگر برای اطمینان انجام شد و با ۱۷ مصاحبه نیمه‌ساختاریافته، نمونه‌گیری متوقف گردید. لازم به ذکر است که در این پژوهش اصول اخلاق پژوهش شامل رضایت آگاهانه مشارکت‌کنندگان، محرمانگی اطلاعات و امکان انصراف در هر مرحله رعایت شد.

ابزار جمع‌آوری داده‌ها در این پژوهش مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته حضوری بود که براساس پروتکل مصاحبه طراحی شدند. بدین منظور، پروتکل مصاحبه‌ای مبتنی بر رویکرد داده‌بنیاد تدوین گردید. هر مصاحبه به‌طور میانگین بین ۴۵ تا ۷۰ دقیقه به طول انجامید و پس از کسب رضایت آگاهانه، به‌صورت صوتی ضبط و سپس واژه‌به‌واژه پیاده‌سازی گردید. مصاحبه‌ها در فاصله زمانی خرداد ۱۴۰۴ تا شهریور ۱۴۰۴ و در محل کار خبرگان انجام شد. داده‌های حاصل از مصاحبه‌ها مبنای انجام تحلیل داده‌بنیاد در بخش بعدی قرار گرفت. برای اطمینان از کیفیت و اعتبار یافته‌ها نیز از معیارهای چهارگانه لینکلن و گوبا (۱۹۸۵) شامل اعتبار، قابلیت انتقال، پایداری و تأییدپذیری بهره گرفته شد.

در این پژوهش، رویکرد داده‌بنیاد با الهام از الگوی نظام‌مند استراوس و کوربین اجرا شده است و براساس این الگو سه مرحله اصلی برای تحلیل داده‌ها در نظر گرفته شد. مرحله اول کدگذاری باز بود. در این مرحله، داده‌های خام مصاحبه‌ها به واحدهای معنایی کوچک‌تر تقسیم و برای هر مفهوم، کدهایی اختصاص داده شد. مرحله دوم کدگذاری محوری بود که در این مرحله، کدهای مشابه در قالب مقولات گسترده‌تر

گروه‌بندی شدند و ارتباط میان شرایط علی، زمینه‌ای، مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها شناسایی گردید و مرحله سوم کدگذاری انتخابی بود که در این مرحله نهایی، هسته مرکزی پژوهش که بیانگر جوهره پدیده مورد مطالعه بود، تعیین و ارتباط بین تمامی مقولات در قالب یک مدل نظری ترسیم شد.

۵. یافته‌های پژوهش

در ابتدای بخش یافته‌ها در جدول (۱)، ویژگی‌های جمعیت‌شناختی مشارکت‌کنندگان گزارش شده است.

جدول ۱: ویژگی‌های جمعیت‌شناختی خبرگان شرکت‌کننده در مصاحبه‌های کیفی

ردیف	جنسیت	رتبه (س)	رشته تخصصی	تجربه کاری (سال)	حوزه فعالیت	نوع همکاری
۱	مرد	۴۷	جامعه‌شناسی	۲۰	دانشگاهی	استاد دانشگاه
۲	زن	۴۲	علوم تربیتی	۱۵	دانشگاهی	استاد دانشگاه
۳	مرد	۳۸	مدیریت فرهنگی	۱۲	اجرایی	مدیر فرهنگی شهرداری
۴	زن	۳۵	روان‌شناسی اجتماعی	۱۰	پژوهشی	پژوهشگر مرکز مطالعات اجتماعی
۵	مرد	۴۴	جامعه‌شناسی	۱۸	دانشگاهی	استاد دانشگاه
۶	زن	۴۰	مشاوره و راهنمایی	۱۲	فرهنگی	مشاور جوانان شهرداری
۷	مرد	۵۰	مدیریت راهبردی فرهنگی	۲۵	اجرایی	مدیرکل فرهنگی وزارت ارشاد
۸	زن	۳۶	علوم اجتماعی	۱۱	دانشگاهی	استاد دانشگاه
۹	مرد	۴۱	جامعه‌شناسی	۱۴	پژوهشی	کارشناس شورای اجتماعی کشور
۱۰	مرد	۳۹	روان‌شناسی اجتماعی	۱۳	دانشگاهی	استاد دانشگاه
۱۱	زن	۳۴	علوم ارتباطات	۱۰	رسانه‌ای	دبیر تحریریه فرهنگی

ردیف	جنسیت	تعداد	رشته تخصصی	تعداد	حوزه فعالیت	نوع همکاری
۱۲	مرد	۴۸	جامعه‌شناسی	۲۰	دانشگاهی	استاد دانشگاه
۱۳	زن	۳۷	مطالعات فرهنگی	۱۲	پژوهشی	پژوهشگر فرهنگستان هنر
۱۴	مرد	۴۶	مدیریت فرهنگی	۱۹	اجرایی	معاون فرهنگی شهرداری
۱۵	مرد	۴۳	علوم تربیتی	۱۶	دانشگاهی	استاد دانشگاه
۱۶	زن	۳۲	روان‌شناسی اجتماعی	۸	مشاوره‌ای	کارشناس فرهنگ‌سرای جوان
۱۷	مرد	۴۵	جامعه‌شناسی	۱۸	دانشگاهی	استاد دانشگاه

تجزیه و تحلیل مصاحبه‌های انجام شده در این پژوهش در سه مرحله کدگذاری باز، محوری و گزینشی انجام شد. فرایند کدگذاری باز با هدف استخراج نظام‌مند مفاهیم مرتبط با انضباط اجتماعی جوانان شهر تهران و عوامل فرهنگی مؤثر بر آن انجام شد. به عنوان مثال مصاحبه‌شونده شماره ۱۳ بیان کردند که «جوانان شهر تهران باید در رسانه‌ها نماینده‌هایی برای خود داشته باشند تا خواسته‌هایشان را بیان کنند» که از این متن کد اولیه «نماینده‌گی جوانان در رسانه‌ها» استخراج گردید. همچنین مصاحبه‌شونده شماره ۱۶ بیان کردند که بهبود وضعیت فرهنگی در حوزه انضباط اجتماعی در میان جوانان موجب افزایش خودنظم‌دهی آنان می‌شود که از این متن کد اولیه «افزایش خودنظم‌دهی جوانان» استخراج گردید. در کدگذاری محوری تمرکز بر آن بود که میان دسته‌های مفهومی پراکنده، رابطه‌های علی، زمینه‌ای، مداخله‌گر، راهبردی و پیامدی کشف و برقرار شود. براساس تحلیل محتوای ۱۲۷ گزاره و با ادغام مقوله‌های فرعی در چهارچوب ۲۷ مقوله اصلی استخراج شده از داده‌ها، کدگذاری محوری انجام شد. در مرحله کدگذاری انتخابی، هدف یکپارچه‌سازی تمامی مقوله‌های محوری در قالب یک هسته نظری واحد و ترسیم مدل پارادایمی نهایی بود. با بررسی همه ۹ مقوله محوری، ۲۷ زیرمقوله و ۱۲۷ کد اولیه، پدیده مرکزی پژوهش به شرح «وضعیت فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی جوانان تهرانی» شناسایی شد که براساس بیشترین تراکم مفهومی در میان کدها و ارتباط نظام‌مند آن با سایر مقولات استخراج

شد. تحلیل داده‌ها نشان داد که بخش عمده‌ای از کدها و زیرمقوله‌ها به‌نحوی به شرایط و سازوکارهای فرهنگی مؤثر بر شکل‌گیری یا تضعیف انضباط اجتماعی در میان جوانان بازمی‌گردند. از این‌رو، این پدیده به‌عنوان هسته تبیینی مدل انتخاب شد که سایر مقولات پیرامون آن معنا می‌یابند؛ به‌گونه‌ای که شرایط علی زمینه‌های شکل‌گیری آن را فراهم می‌کنند، شرایط زمینه‌ای و مداخله‌گر بستر و عوامل تأثیرگذار بر آن را توضیح می‌دهند، راهبردها بیانگر کنش‌ها و سیاست‌های مرتبط با مدیریت و بهبود آن هستند و پیامدها نیز نتایج فرهنگی و اجتماعی حاصل از تقویت یا تضعیف این وضعیت را نشان می‌دهند؛ بنابراین، پدیده مرکزی به‌مثابه محور مفهومی مدل، شبکه ارتباطی میان سایر مقولات را سازمان‌دهی کرده و چهارچوبی برای تبیین انضباط اجتماعی در میان جوانان فراهم می‌سازد.

در نهایت براساس الگوی پارادایمی استراوس و کوربین، مقولات استخراج‌شده در قالب شرایط علی، زمینه‌ای، مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها سازمان‌دهی شدند تا چگونگی شکل‌گیری و تحول وضعیت فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی جوانان تبیین شود. در ادامه ضمن پاسخ‌گویی به سؤالات تحقیق، اجزای تشکیل‌دهنده ابعاد مختلف مدل به‌صورت مجزا بیان شده است.

سؤال اول: شرایط علی فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی در میان جوانان شهر تهران کدام‌اند؟

بعد اول مدل ارائه شده در تحقیق حاضر، شرایط علی است که از مقوله‌هایی شامل آموزش فرهنگی و تربیت اجتماعی، الگوهای مرجع فرهنگی، بیگانگی فرهنگی و بحران هویت جوانان و ناهم‌خوانی سیاست‌ها با واقعیات اجتماعی تشکیل شده است که جزئیات آن در جدول (۲)، ارائه شده است.

جدول ۲: شرایط علی شکل‌گیری وضعیت فرهنگی در حوزه انضباط اجتماعی جوانان

کد	مفهوم	مقوله
C1	درونی‌سازی ارزش‌ها	آموزش فرهنگی و تربیت اجتماعی
C2	آموزش حقوق و تکالیف شهروندی	
C3	آموزش عملی مهارت‌های نظم	
C4	برنامه‌های تربیتی مدرسه محور	
C5	آموزش غیررسمی در خانواده	
C46	تأثیر نخبگان فرهنگی	الگوهای مرجع فرهنگی

کد	مفهوم	مقوله
C47	نقش معلمان الگو	
C48	الگوپذیری از هنرمندان	
C49	بازنمایی تاریخی الگوها	
C50	رهبران محلی به‌عنوان الگو	
C116	شکاف نسلی ارزش‌ها	بیگانگی فرهنگی و بحران هویت جوانان
C117	غیبت روایت‌های محلی در آموزش	
C118	مصرف فرهنگی بی‌واکنش	
C119	جدایی از هویت	
C120	سیاست‌های صوری	ناهم‌خوانی سیاست‌ها با واقعیات اجتماعی
C121	عدم شناخت زیست‌جهان جوانان	
C122	تصمیمات غیر کاربردی	
C123	ضعف بازخورد سیاستی	

سؤال دوم: شرایط زمینه‌ای فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی کدام‌اند؟

بعد دوم مدل پژوهش شرایط زمینه‌ای شکل‌گیری وضعیت فرهنگی مطلوب در حوزه انضباط اجتماعی جوانان است که از مقوله‌هایی شامل تعلق اجتماعی و مشارکت جمعی، طراحی شهری منضبط، بیگانگی فرهنگی جوانان، نقد رسانه‌ای بی‌نظمی اجتماعی و کارکرد آموزشی فضای مجازی تشکیل شده است که جزئیات آن در جدول (۳)، ارائه شده است.

جدول ۳: شرایط زمینه‌ای شکل‌گیری وضعیت فرهنگی در حوزه انضباط اجتماعی جوانان

کد	مفهوم	مقوله
C11	احساس دیده شدن	تعلق اجتماعی و مشارکت جمعی
C12	مشارکت داوطلبانه	
C13	تعلق محله‌ای	
C14	اعتماد به همسایگان	
C15	مشارکت در تصمیم‌سازی محلی	
C31	وضوح قوانین فضایی	طراحی شهری منضبط
C32	نشانه‌گذاری محیطی	
C33	فضاهای تعامل‌محور	
C34	نظم کالبدی و زیباسازی	
C35	دسترسی و ایمنی فضاها	

مقوله	مفهوم	کد
بیگانگی فرهنگی جوانان	بحران معنا	C36
	فاصله ارزشی با نسل قبل	C37
	ناآشنایی با میراث فرهنگی	C38
	بی‌هویتی جمعی	C39
	افسردگی هویتی	C40
نقد رسانه‌ای بی‌نظمی اجتماعی	بازنمایی انتقادی ناهنجاری	C81
	تحلیل پیامدهای بی‌نظمی	C82
	اصلاح الگوهای غلط رسانه‌ای	C83
	انتشار آمار و گزارش‌های مستند	C84
	تبیین پیامدهای فرهنگی بی‌نظمی	C85
کارکرد آموزشی فضای مجازی	آموزش از طریق شبکه‌های اجتماعی	C86
	اینفلوئنسرهای تربیتی	C87
	محتوای دیجیتال مهارتی	C88
	کنترل کیفی محتوای مجازی	C89
	پلتفرم‌های مشارکتی مجازی	C90

سؤال سوم: شرایط مداخله‌گر فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی کدام‌اند؟

بعد سوم مدل پژوهش، شرایط مداخله‌گر شکل‌گیری وضعیت فرهنگی مطلوب در حوزه انضباط اجتماعی جوانان است که از مقوله‌هایی شامل هنجارهای گروهی و تأثیر همسالان و طراحی فضاهای تعاملی تشکیل شده است که جزئیات آن در جدول ۴ آورده شده است.

جدول ۴: شرایط مداخله‌گر شکل‌گیری وضعیت فرهنگی در حوزه انضباط اجتماعی

مقوله	مفهوم	کد
هنجارهای گروهی و تأثیر همسالان	فشار همسان‌سازی گروهی	C16
	نظارت غیررسمی همسالان	C17
	هنجارسازی در گروه دوستان	C18
	حمایت گروه برای رفتار منضبط	C19
	روابط مرجع در گروه	C20
طراحی فضاهای تعاملی	پارک‌های گفت‌وگو محور	C104
	فضاهای هنری محله‌ای	C105
	روشنایی و ایمنی عمومی	C106
	طراحی نشانه‌دار مسیرها	C107

سؤال چهارم: راهبردهای فرهنگی تقویت انضباط اجتماعی کدام‌اند؟

بعد چهارم مدل پژوهش به راهبردهای شکل‌گیری وضعیت فرهنگی مطلوب در حوزه انضباط اجتماعی جوانان اختصاص دارد که این بعد از مقوله‌هایی شامل رسانه‌های جمعی و گفتمان عمومی، سیاست‌گذاری فرهنگی جوان‌محور، نهادهای مدنی و تقویت مشارکت فرهنگی و نقش هنر در نهادینه‌سازی نظم اجتماعی تشکیل شده است که جزئیات آن در جدول (۵)، آورده شده است.

جدول ۵: راهبردهای شکل‌گیری وضعیت فرهنگی در حوزه انضباط اجتماعی جوانان

کد	مفهوم	مقوله
C76	تولید محتوای تربیتی عمومی	رسانه‌های جمعی و گفتمان عمومی
C77	روایت‌سازی از نظم	
C78	نقد سازنده در گفتمان عمومی	
C79	نماینده‌گری جوانان در رسانه‌ها	
C80	هماهنگی پیام رسانه‌ای	
C91	تشویق نهادهای محلی	سیاست‌گذاری فرهنگی جوان‌محور
C92	بودجه‌گذاری هدفمند	
C93	نظارت بر سیاست‌های جوانان	
C94	ارزیابی اثر برنامه‌های فرهنگی	
C95	مشارکت ذی‌نفعان جوان	
C96	نقش NGO ها	نهادهای مدنی و تقویت مشارکت فرهنگی
C97	شوراهای جوانان	
C98	کانون‌های فرهنگی محلی	
C99	تعامل سازمان‌های مردم‌نهاد	
C124	تاثیر خیابانی آموزشی	نقش هنر در نهادینه‌سازی نظم اجتماعی
C125	موسیقی اجتماعی تأثیرگذار	
C126	فیلم‌ها و مستندهای تربیتی	
C127	نمایشگاه‌ها و روایت‌سرایی محلی	

سؤال پنجم: پیامدهای فرهنگی انضباط اجتماعی در میان جوانان چیست؟

آخرین بعد از مدل پژوهش، پیامدهای شکل‌گیری وضعیت فرهنگی مطلوب در حوزه انضباط اجتماعی جوانان است که این بعد شامل مقوله‌های وجدان اخلاقی و خودکنترلی، مشارکت جوانان در امور فرهنگی فرهنگ گفت‌وگو و حل تعارض و اعتماد

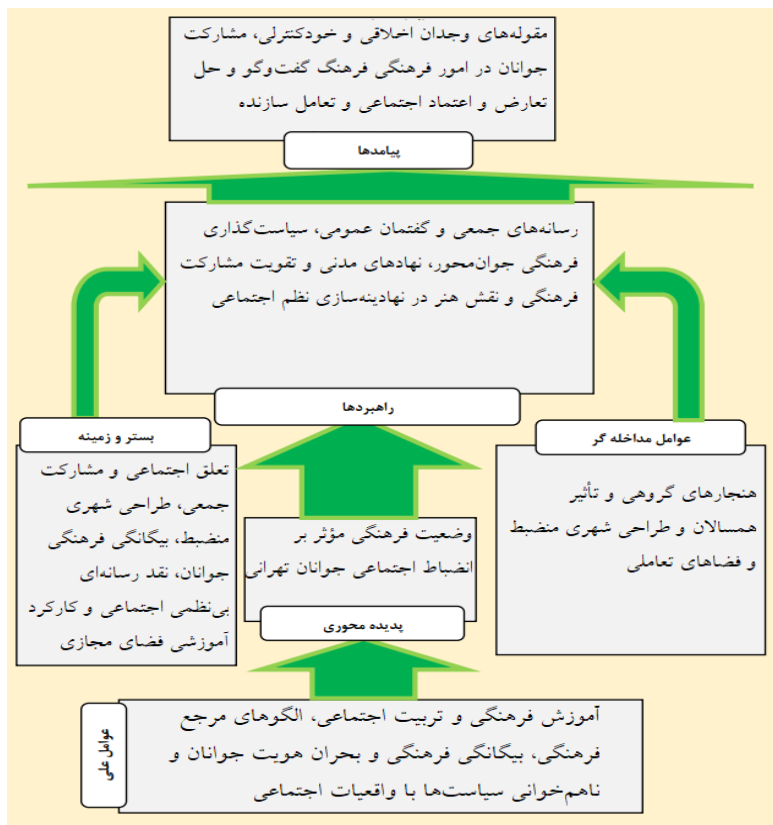
اجتماعی و تعامل سازنده است که جزئیات آن در جدول (۶)، آورده شده است.

جدول ۶. پیامدهای شکل‌گیری وضعیت فرهنگی در حوزه انضباط اجتماعی جوانان

مقوله	مفهوم	کد
وجدان اخلاقی و خودکنترلی	وجدان اجتماعی فعال	C6
	خودنظم‌دهی	C7
	تعهد درونی به قانون	C8
	مسئولیت‌پذیری فردی	C9
	وجدان اخلاقی در موقعیت‌های جمعی	C10
مشارکت جوانان در امور فرهنگی	حضور در انجمن‌ها	C71
	نقش‌آفرینی در برنامه‌ها	C72
	مدیریت پروژه‌های جوانانه	C73
	رهبری فرهنگی جوانان	C74
	ظرفیت‌سازی جوانان	C75
فرهنگ گفت‌وگو و حل تعارض	مهارت گفت‌وگو	C61
	ظرفیت مصالحه	C62
	تحمل تکرر دیدگاه‌ها	C63
	وسایل میانجی‌گری محلی	C64
	تربیت گفت‌وگو محور	C65
اعتماد اجتماعی و تعامل سازنده	اعتماد به نهادها	C66
	شفافیت روابط اجتماعی	C67
	همیاری سازمان‌یافته	C68
	حسن‌نیت تعاملی	C69
	سرمایه اعتماد بین‌نسلی	C70

سؤال ششم: الگوی مطلوب وضعیت فرهنگی در حوزه انضباط اجتماعی چگونه است؟

در نهایت با توجه به نتایج تحقیق و شناسایی مفاهیم و مقوله‌ها، می‌توان مدل منتج از تحلیل‌های صورت گرفته را به‌صورت زیر (شکل ۱) طراحی نمود.

شکل ۱: مدل وضعیت فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی جوانان تهرانی

۶. نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی زمینه‌های فرهنگی مؤثر بر انضباط اجتماعی در بین جوانان شهر تهران تعیین شد. نتایج تحقیق نشان داد که شرایط علی شکل‌گیری وضعیت فرهنگی مطلوب در حوزه انضباط اجتماعی جوانان شامل آموزش فرهنگی و تربیت اجتماعی، الگوهای مرجع فرهنگی، بیگانگی فرهنگی و بحران هویت جوانان و نااهم‌خوانی سیاست‌ها با واقعیات اجتماعی است. این بخش از نتایج تحقیق که با بخشی از نتایج تحقیقات اصغرزاده و همکاران (۱۴۰۴) و حسن‌زاده حلاج و همکاران (۱۴۰۳) نیز هم‌سو است، بیان می‌کند که ریشه‌های شکل‌گیری یا تضعیف انضباط اجتماعی در میان جوانان، بیش از هر چیز در لایه‌های فرهنگی و تربیتی قرار دارد. ضعف در آموزش فرهنگی و تربیت اجتماعی، همراه با نبود الگوهای مرجع معتبر و قابل اعتماد، سبب

می‌شود جوانان در مواجهه با هنجارهای اجتماعی دچار سردرگمی و تعارض شوند. این وضعیت، به‌ویژه در بستر بیگانگی فرهنگی و بحران هویت، موجب کاهش انگیزه برای پایبندی به قواعد جمعی و شکل‌گیری رفتارهای نابهنجار می‌شود. همچنین، ناهم‌خوانی سیاست‌ها با واقعیت‌های اجتماعی و زندگی روزمره جوانان، شکاف میان نسل‌ها و نهادهای تصمیم‌گیر را تشدید می‌کند. در مجموع، این شرایط به‌مثابه پیش‌نیازهای بنیادین، رفتار منضبط را یا تسهیل و یا تضعیف می‌کنند. شناسایی این شرایط علی‌الآن‌رو ارزشمند است که سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان فرهنگی را از پرداختن صرف به علل سطحی (مانند برخورد قهری) بازداشته و به ریشه‌یابی مسئله راهنمایی می‌کند.

بخش دیگری از نتایج تحقیق بیانگر این بود که شرایط زمینه‌ای شکل‌گیری وضعیت فرهنگی مطلوب در حوزه انضباط اجتماعی جوانان از مقوله‌هایی شامل تعلق اجتماعی و مشارکت جمعی، طراحی شهری منضبط، بیگانگی فرهنگی جوانان، نقد رسانه‌ای بی‌نظمی اجتماعی و کارکرد آموزشی فضای مجازی تشکیل شده است. در رابطه با این بخش از نتایج که با بخشی از نتایج تحقیقات فی و سان (۲۰۲۵) و گارسیا و همکاران (۲۰۲۱) هم‌سو است، می‌توان بیان کرد که عواملی مانند احساس تعلق اجتماعی، مشارکت جمعی و طراحی شهری منضبط نقش مهمی در ایجاد محیطی دارند که نظم اجتماعی را تقویت کند. در نقطه مقابل، بیگانگی فرهنگی جوانان و نیز سلطه رسانه‌هایی که بیشتر بازنمایی‌کننده بی‌نظمی اجتماعی‌اند، زمینه‌های شکل‌گیری نگرش‌های منفی نسبت به هنجارهای جمعی را فراهم می‌آورند. کارکرد آموزشی و فرهنگ‌ساز فضای مجازی نیز، بسته به چگونگی استفاده از آن، می‌تواند بستر سازنده یا برعکس مخربی برای رفتارهای مرتبط با انضباط باشد؛ بنابراین، شرایط زمینه‌ای همان محیط اجتماعی و فرهنگی است که رفتار منضبط در آن امکان‌تکوین پیدا می‌کند. ارزش این یافته‌ها در آشکارسازی نقش تعیین‌کننده محیط و بستر در موفقیت یا شکست راهبردهای انضباطی است. این امر نشان می‌دهد که اقدامات تربیتی در صورتی اثرگذار خواهند بود که در بستر مناسب قرار گیرند.

دیگر نتایج تحقیق حاکی از این بود که شرایط مداخله‌گر شکل‌گیری وضعیت فرهنگی مطلوب در حوزه انضباط اجتماعی از مقوله‌هایی شامل هنجارهای گروهی و تأثیر همسالان و طراحی فضاهای تعاملی تشکیل شده است. این بخش از نتایج تحقیق که با بخشی از نتایج تحقیقات لوند و اندرسون (۲۰۲۴) و جانسون و اسمیت (۲۰۲۰) نیز هم‌سو است، بیان می‌کند که مجموعه‌ای از عوامل وجود دارند که می‌توانند مسیر

شکل‌گیری انضباط اجتماعی را تسریع یا تضعیف کنند. هنجارهای گروهی و تأثیر همسالان، از مهم‌ترین نیروهایی هستند که رفتار جوانان را جهت می‌دهند. رسانه‌ها، سیاست‌گذاری فرهنگی و نظام آموزشی نیز نقش تعیین‌کننده‌ای در تولید یا تقویت هنجارهای سازنده دارند. در مقابل، ضعف نظام آموزشی و رسانه‌ای و نبود فضاهای شهری تعاملی و کارآمد می‌تواند این روند را مختل کند. به عبارتی، این شرایط به‌عنوان عوامل تعدیل‌کننده یا تقویت‌کننده عمل کرده و کیفیت راهبردها و نتایج مدل را تحت تأثیر قرار می‌دهند. شناسایی این شرایط از آن جهت حیاتی است که به برنامه‌ریزان هشدار می‌دهد حتی با وجود علل و زمینه‌های مساعد، بدون مدیریت عوامل مداخله‌گر، موفقیت تضمین‌شده نیست. این یافته بر لزوم برنامه‌ریزی همه‌جانبه و در نظر گرفتن پیچیدگی نظام اجتماعی تأکید می‌کند.

نتایج تحقیق همچنین نشان داد که راهبردهای شکل‌گیری وضعیت فرهنگی مطلوب در حوزه انضباط اجتماعی جوانان از مقوله‌هایی شامل رسانه‌های جمعی و گفتمان عمومی، سیاست‌گذاری فرهنگی جوان‌محور، نهادهای مدنی و تقویت مشارکت فرهنگی و نقش هنر در نهادینه‌سازی نظم اجتماعی تشکیل شده است. این بخش از نتایج تحقیق که با بخشی از نتایج تحقیقات فی و سان (۲۰۲۵) و حسینی (۱۴۰۳) هم‌سو است، بیان می‌کند که راهبردهای شناسایی شده در این بخش از نتایج تحقیق مجموعه‌ای از اقدام‌های هدفمند و مداخله‌ای است که نهادهای اجتماعی، فرهنگی، شهری و مدنی می‌توانند برای تقویت انضباط اجتماعی در میان جوانان اتخاذ کنند. این راهبردها از گفتمان‌سازی رسانه‌ای و سیاست‌گذاری فرهنگی جوان‌محور تا تقویت نهادهای مدنی، مشارکت فرهنگی و استفاده از هنر برای نهادینه‌سازی نظم اجتماعی را در برمی‌گیرد. افزون بر این، بهره‌گیری از نظارت هوشمند شهری، فناوری‌های فرهنگی، هماهنگی میان نهادهای فرهنگی- اجتماعی و ارائه مشوق‌های فرهنگی می‌تواند به شکل‌گیری رفتار منضبط کمک کند. ارزش این بخش در ارائه جعبه ابزار عملیاتی و متنوع به سیاست‌گذاران و مجریان است.

بخش دیگری از یافته‌های تحقیق نشان‌گر این بود که پیامدهای شکل‌گیری وضعیت فرهنگی مطلوب در حوزه انضباط اجتماعی جوانان شامل مقوله‌های وجدان اخلاقی و خودکنترلی، مشارکت جوانان در امور فرهنگی فرهنگ گفت‌وگو و حل تعارض و اعتماد اجتماعی و تعامل سازنده است. این بخش از نتایج تحقیق که با بخشی از نتایج تحقیقات لوند و اندرسون (۲۰۲۴) و اسموس و همکاران (۲۰۲۳) هم‌سو است، نشان‌دهنده دستیابی به نوعی انضباط اجتماعی درونی‌شده و پایدار در میان جوانان

است. تقویت وجدان اخلاقی، خودکنترلی و مسئولیت‌پذیری، از مهم‌ترین نتایج آن به شمار می‌آیند. همچنین، حضور فعال و مشارکت جوانان در امور فرهنگی، به شکل‌گیری فرهنگ گفت‌وگو، حل تعارض و اعتماد اجتماعی کمک می‌کند. این پیامدها نه‌تنها روابط اجتماعی را بهبود می‌بخشند بلکه موجب شکل‌گیری تعامل سازنده میان جوانان و ساختارهای فرهنگی-اجتماعی می‌شوند.

به‌طور کلی یافته‌های پژوهش نشان داد که انضباط اجتماعی جوانان بیش از آنکه حاصل سازوکارهای رسمی و اداری باشد، ریشه در فرایندهای فرهنگی و اجتماعی دارد. ضعف در آموزش فرهنگی، کم‌رنگ شدن الگوهای مرجع معتبر و احساس بیگانگی فرهنگی در میان جوانان، زمینه‌های تربیتی لازم برای شکل‌گیری رفتارهای منضبط را تضعیف کرده است. این وضعیت در بستری شکل می‌گیرد که با چالش‌هایی نظیر کاهش تعلق اجتماعی، ضعف مشارکت جمعی، طراحی شهری غیرحمایت‌کننده و بازنمایی رسانه‌ای بی‌نظمی اجتماعی همراه است. از این‌رو تقویت انضباط اجتماعی نیازمند رویکردی چندبُعدی و توجه هم‌زمان به عوامل فرهنگی، اجتماعی و محیطی است. براین‌اساس پیشنهاد می‌شود نهادهای سیاست‌گذار فرهنگی با تقویت آموزش‌های فرهنگی و اجتماعی در نظام آموزشی، زمینه ارتقای هویت فرهنگی و مسئولیت‌پذیری اجتماعی جوانان را فراهم کنند. همچنین شهرداری‌ها می‌توانند با طراحی فضاهای شهری تعاملی و تقویت فضاهای عمومی، بستر مناسبی برای افزایش تعلق اجتماعی و مشارکت جوانان ایجاد نمایند. در کنار آن، رسانه‌ها و نهادهای مدنی نیز با ترویج گفتمان نظم اجتماعی، الگوسازی فرهنگی و حمایت از فعالیت‌های هنری و فرهنگی می‌توانند در نهادهای سازی رفتارهای منضبط در میان جوانان نقش مؤثری ایفا کنند. درعین‌حال، این پژوهش با محدودیت‌هایی نیز همراه بوده است؛ ازجمله این‌که داده‌ها براساس دیدگاه خبرگان و صاحب‌نظران گردآوری شده و ممکن است بازتاب‌دهنده تجربه مستقیم همه گروه‌های جوانان نباشد. همچنین تمرکز پژوهش بر شهر تهران، تعمیم نتایج به سایر شهرها و بافت‌های فرهنگی را با احتیاط همراه می‌کند. افزون بر این، ماهیت کیفی پژوهش ایجاب می‌کند که برای تعمیم‌پذیری بیشتر یافته‌ها، مطالعات کمی و ترکیبی در آینده انجام شود.

فهرست منابع

- ابوالفتحی، هادی؛ قوامی لاهیجی، سیما (۱۴۰۲). بررسی تأثیر انضباط شغلی و جبران خدمات بر عملکرد کارکنان با نقش میانجی انگیزه کاری با رویکرد نوآوری شغلی (مورد مطالعه: کارکنان شهرداری منطقه ۱۹ شهر تهران). مدیریت نوآفرینی، ۲(۳)، ۲۲-۳۱.
- اصغرزاده، اصغر؛ سعادت‌ریز، رازیان، جعفر؛ گل سرخ حق، محسن؛ ترکاشوند، جلال (۱۴۰۴). مدل رشد و تعالی اجتماعی سرمایه‌های انسانی دفاعی. مدیریت سرمایه انسانی دفاعی، ۵(۱)، ۴۳-۵۸.
- چلبی، مسعود (۱۳۹۶). جامعه‌شناسی نظم، تشریح و تحلیل نظری نظم اجتماعی. انتشارات نشر نی. تهران.
- حسن‌زاده حلاج، حسینعلی؛ اکبرزاده، فریدون؛ جلال‌پور، شیوا؛ عامری گلستانی، حامد (۱۴۰۳). بررسی تأثیر انضباط اداری بر توسعه سیاسی اجتماعی کلان شهر اهواز با رویکرد معادلات ساختاری. راهبرد اجتماعی فرهنگی، ۱۳(۳)، ۱۳۸۲-۱۳۵۹.
- حسینی، سید مهدی (۱۴۰۳). شناسایی و اولویت‌بندی راهکارهای مدیریتی مؤثر در تحقق انضباط اجتماعی. فصلنامه رهیافتی در جامعه‌شناسی و توسعه، ۱(۱)، ۵۹-۴۴.
- دوستار، محمد؛ رخیده، محمدرضا؛ مسیب‌زاده، حمید (۱۴۰۱). شناسایی مؤلفه‌های انضباط سازمانی از دیدگاه نهج‌البلاغه. مدیریت در دانشگاه اسلامی، ۱۱(۲۴)، ۳۱۰-۲۷۹.
- طاهری، ابراهیم؛ نوابخش، مهرداد؛ محسنی تبریزی، علیرضا؛ لبیبی، محمد مهدی (۱۴۰۳). مصرف رسانه‌ای در فضای مجازی و رابطه آن با سبک زندگی جوانان. راهبرد اجتماعی فرهنگی، ۱۳(۲)، ۴۶۱-۴۸۴.
- نقدی دورباطی، وحید (۱۴۰۰). تحلیل تجربی تمایل نخبگان جوان به نظم اجتماعی: با تأکید بر رعایت اخلاق و ملاحظات اجتماعی مبتنی بر قانون طلایی. برنامه‌ریزی رفاه و توسعه اجتماعی، ۱۲(۴۶)، ۲۰۱-۲۴۴.

References

- Abolfathi, H., Ghavami Lahiji, S. (2023). *Investigating the effect of job discipline and compensation on employee performance with the mediating role of work motivation with a job innovation approach (case study: employees of the municipality of District 19 of Tehran)*. Innovative Management, 2(3), 22-31. (In Persian)
- Achim, A., Moreau, G., Coops, N. C., Axelson, J. N., Barrette, J., Bédard, S., ... & White, J. C. (2022). *The changing culture of silviculture*. Forestry, 95(2), 143-152.
- Aelbrecht, P., & Stevens, Q. (2023). *Geographies of encounter, public space, and social cohesion: Reviewing knowledge at the intersection of social sciences and built environment disciplines*. Urban Planning, 8(4), 63-76.
- Asgharzadeh, A., Saadati Razian, J., Gol Sorekh Haq, M. and Torkashvand, J. (2025). *The model of growth and excellence in defensive human capital*. Defense-Human Capital Management, 5(1), 43-58. (In Persian)
- Ausmees, L., Kelly, K., Lee, N. R., & Abrash Walton, A. (2023). *Picking up the beat: social marketing academic course offerings and trends as the discipline marks 50 years*. Social Marketing Quarterly, 29(3), 274-308.
- Aydin, A., & Kosimov, A. A. (2022). *Social discipline and morality*. In European Scientific Conference (pp. 120-125).
- Baykhanov, I., Pisarenko, V., & Nosova, O. (2024). *Using the "foreign language" discipline to develop school pupils' culture of choice*. In Edulearn24 Proceedings (pp. 9635-9643). IATED.
- Cerchiaro, F. (2025). *Metaphors at work: The symbolic infrastructures of sociological theory*. The Sociological Review, 00380261251396399.
- Chalabi, M. (2017). *Sociology of Order, Explanation and Theoretical Analysis of Social Order*. Nashre Nay Publishing. Tehran. (In Persian)
- Christensen, E., & Christensen, L. T. (2022). *The interpellated voice: The social discipline of member communication*. Management Communication Quarterly, 36(3), 496-519.
- Cioban, V., & Cioban-Kudelca, S. (2024). *Deviance in a social context*. Przegląd Krytyczny, 6(2), 19-50.
- Costello, B. J., & Laub, J. H. (2020). *Social control theory: The legacy of Travis Hirschi's causes of delinquency*. Annual review of Criminology, 3(1), 21-41.
- Crawford, R. (2022). *A cultural account of "health": Control, release, and the social body*. In Issues in the political economy of health care (pp. 60-104). Routledge.
- Dietz, T. T. (2025). *"Just Explaining Myself": An Exploration of How*

- Restorative Practices Empower Students and Support the Disruption of the Racial Discipline Gap* (Doctoral dissertation, Miami University).
- Duster, M., Rokhide, M. R. and Mosayebzadeh, H. (2023). *Identifying the components of organizational discipline from the point of view of Nahj al-Balagha*. Management in Islamic University, 11(24), 310-279. (In Persian)
- Fei, F. C., & Sun, W. H. (2025). *Social performance studies: Discipline vs. freedom*. In The Performance Studies Reader (pp. 59-69). Routledge.
- García, L., Kelly, K., Lee, N. R., & Abrash Walton, A. (2021). *Picking up the beat: social marketing academic course offerings and trends as the discipline marks 50 years*. Social Marketing Quarterly, 29(3), 274-308.
- Grande, V., Kinnunen, P., Barr, M., Peters, A. K., Sabin, M., Sánchez-Peña, M., & Tshukudu, E. (2025). *From disciplinary enthusiasm to soulless tasks: norms behind computing educators' emotion display*. European Journal of Engineering Education, 1-43.
- Gut, A., Wilczewski, M., Cheung, H., & Kołodziej, B. (2025). *Disciplinary Practices and Perceptions of Disciplinary Situations Among Chinese Mothers*. Journal of Family Issues, 46(2), 376-400.
- Hasanzadehhalaj, H., Akbarzadeh, F., Jalalpoor, S. and Ameri Golestani, H. (2024). *The effect of administrative discipline on the socio-political development of Ahvaz metropolis with the approach of structural equations*. Socio-Cultural Strategy, 13(3), 1359-1382. (In Persian)
- Hosseini, S. M. (2024). *Identifying and prioritizing effective management solutions for achieving social discipline*. An approach in sociology and development, 1(1), 44-59. (In Persian)
- Imran, M. M. (2024). *Analyzing the Development of Structural-Functional Theory in the Sociological Approach to Primary School Education*. International Journal of Basic Educational Research, 1(1), 47-51.
- Jami, P. Y., Walker, D. I., & Mansouri, B. (2024). *Interaction of empathy and culture: a review*. Current Psychology, 43(4), 2965-2980.
- Johnson, S., Smith, T. S. H. (2020). *Effect of learning based of self-discipline on social abilities*. International Journal of Science and Research (IJSR), 12(11), 239-243.
- Lund, A., & Andersen, A. A. (2024). *Social discipline and morality*. In European Scientific Conference (pp. 120-125).
- Naghdi Dorbati, V. (2021). *Experimental analysis of young elites' tendency to social order: with emphasis on ethics and social considerations based on the golden rule*. Social Development &

- Welfare Planning, 12(46), 201-244. (In Persian)
- Payung, L. T. (2025). *Building a Culture of Work Ethic: The Influence of Leadership, Discipline, and the Work Environment in Indonesian Senior High Schools: Penelitian*. Jurnal Pengabdian Masyarakat dan Riset Pendidikan, 4(1), 1772-1778.
- Qiu, H., Mardani, F., & Kunorubwe, T. (2024). *Perceptions of discipline and punishment in families from diverse cultural backgrounds*. Journal of Psychosociological Research in Family and Culture (JPRFC), 2(4), 13-20.
- Rijal, A., Affandi, I., Kosasih, A., & Somad, M. A. (2023). *Internalization Model of Discipline Character Values to Foster a Positive Culture in the School Environment*. JPI (Jurnal Pendidikan Indonesia), 12(3), 408-417.
- Roych, S., & Shateh, C. (2021). *The disciplinary effect of social media: Evidence from firms' responses to Glassdoor reviews*. Journal of Accounting Research, 59(5), 1783-1825.
- Taheri, E., Navabakhsh, M., Mohseni, A. and Labibi, M. M. (2024). *Media consumption in Cyberspace and its relationship with young people's lifestyle*. Socio-Cultural Strategy, 13(2), 461-484. (In Persian)
- Thang, V. Q., My Danh, L. T., & My Hanh, L. T. (2026). *What influences Vietnamese young people's participation in Vovinam? The stimulus-organism-response model perspective*. Ido Movement for Culture. Journal of Martial Arts Anthropology, (1), 21-31.
- Tiet, Q. Q., Bird, H. R., Davies, M., Hoven, C., Cohen, P., Jensen, P. S., Goodman, S. (2023). *Adverse life events and resilience*. Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 37, 1191-1200.